

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 72/2016
03.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., поднетом преко пуномоћника Љубомира Петковића, адвоката из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 6 У 8676/15 од 14.01.2016. године, уз учешће противне странке Агенције за лиценцирање стечајних управника Републике Србије из Београда, Кнез Михајлова 1-3, у предмету одузимања лиценце, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против решења Дисциплинског већа Агенције за лиценцирање стечајних управника Београд IX број 34-2146/11-87 од 30.03.2015. године, којим је подносиоцу захтева, стечајном управнику, број лиценце ..., изречена мера одузимања лиценце за обављање послова стечајног управника због учињене теже повреде дужности стечајног управника при обављању дужности стечајног управника.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде правила поступка и повреде закона, подносилац истиче да Управни суд пре доношења побијане пресуде није одржао усмену јавну расправу, а за њено неодржавање није дао разлоге. Указује на то, да Управни суд при доношењу пресуде није ценио све тужбене наводе, а посебно у погледу приговора пресуђене ствари. Наводи да се из пресуда Привредног суда у Панчеву које је приложио уз тужбу јасно види да је етил алкохол на коме су разлучни повериоци имали право одвојеног намирања отуђен пре отварања стечајног поступка, па не постоје повреде које су му стављене на терет, а што, по наводима захтева, Управни суд није ценио. Евентуалне друге повреде које је подносилац захтева, као стечајни управник, учинио, не могу да буду ни лакше

повреде дужности, јер немају никаквог, а посебно не негативног утицаја на стечајну масу и права поверилаца и трећих лица. Истиче да су пресуде Привредног суда у Панчеву о одбијању тужбених захтева разлучних поверилаца, као и одбијању приговора разлучних поверилаца од стране Привредног суда у Панчеву биле достављене дисциплинском органу пре доношења одлуке, а тај орган није ценио пресуде и решење Привредног суда у Панчеву. Указује на то, да његовим поступањем није дошло до било каквог негативног утицаја на стечајну масу, нити права поверилаца на намирење, па предлага да Врховни касациони суд побијану пресуду укине или преиначи.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је тужени орган донео одлуку којом је подносиоца захтева огласио одговорним за повреде које му се стављају на терет, јер је подносилац захтева, као стечајни управник, неправилно применио законе и подзаконске прописе у вези са сачињавањем ЕФИ-ја, излучењем имовине, те поступањем у односу на разлучне повериоце, због чега је учинио тежу повреду дужности, а изречена мера одузимања лиценце за обављање послова стечајног управника му је правилно изречена.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста правилна и на закону заснована.

Неосновани су, по налажењу овог суда, наводи подносиоца захтева који се односе на изостанак образложења побијане пресуде у погледу неодржавања усмене јавне расправе. Управни суд је за неодржавање расправе дао образложење у смислу одредбе члана 33. став 3. Закона о управним споровима, налазећи да је предмет спора такав, да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па су супротни наводи захтева неосновани.

Неосновани су, по налажењу Врховног касационог суда, наводи захтева према којима је подносилац захтева излучио из стечајне масе 387.984,00 hl етил алкохола Предузећу "ББ" из ... на основу ваљане документације о власништву, јер попис робе, записник пољопривредне инспекције и уговор о закупу пословног простора и опреме не могу да буду у конкретном случају доказ о власништву на излученој роби. Подносилац захтева у извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника од 10.02.2010. године није приказао целокупну имовину затечену и пописану на локацији стечајног дужника, и то 387.984,00 hl етил алкохола, а у извештају није евидентирао излучење из стечајне масе наведене количину етил алкохола, нити је у листи поверилаца евидентирао излучног повериоца и етил алкохол на коме постоји излучни захтев, што он у наводима тужбе и захтева и не спори, а чиме је поступио супротно одредбама чл. 86. и 88. Закона о стечајном поступку ("Службени

гласник РС" 84/04) и Правилника о утврђивању националних стандарда за управљање стечајном масом – Национални стандард бр. 2 и 3 ("Службени гласник РС" 43/05). Стога је правилно, и по налажењу Врховног касационог суда, тужени орган оценио да је подносилац захтева учинио тежу повреду дужности стечајног управника из одредбе чл. 3а и 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника ("Службени гласник РС" 84/04 и 104/09), па му је правилно изрекао меру одузимања лиценце за обављање послова стечајног управника, имајући, при томе, у виду да је накнадно признато потраживање разлучним повериоцима у IV исплатном реду и њихово намирење у том исплатном реду у износу од 2,22% у односу на утврђена потраживања.

Налазећи да остали наводи захтева не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 03.11.2016. године, Узп 72/2016

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан